

ע"פ 51323/03/16 - מדינת ישראל - עיריית בת ים נגד ליאור שמואל, עדי שמואל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 51323-03-16 מדינת ישראל נ' שמואל ואח'
תיק חיצוני: עינינים מקומיים

בפני	כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
מערערים	מדינת ישראל - עיריית בת ים
נגד	
משיבים	1. ליאור שמואל 2. עדי שמואל

פסק דין

בפני ערעור על החלטתו של בית משפט לעניינים מקומיים בבתי-ים (כב' השופט נ' אשכול) מיום 3.3.16, שהורה למחוק את המשיבים/נאשמים, 21, 22 מכתב האישום.

בית משפט קמא קבע בשלב מקדמי, בטרם הובאו ראיות כי אין כל ראיה מי גרם למסוכנות של המבנה. עוד נקבע כי הואיל והוכח "שקודם שהסתיימו ההליכים בתיק זה ו/או ניתן צו כלשהו ע"י בית המשפט, הנאשם כבר אינו 'בעל בניין' יש למוחקו מכתב האישום ולצרף לאחר בקשה של המאשימה, נאשם חדש שהוא 'בעל בניין' חדש".

ב"כ המערערת טוענת כדלקמן:

1. במועד הכרזת המבנה כמסוכן, המשיבים היו בעלי הבניין. המבנה הוכרז כמסוכן ביום 6.12.12 ובעלי הבניין לרבות המשיבים נדרשו לנקוט בפעולות לצורך שיקום המבנה תוך 14 יום מיום קבלת ההכרזה דנן. ההכרזה נשלחה ע"י המערערת בדואר רשום למענם, לפיכך ההמצאה בוצעה כדין. המשיבים התעלמו מהדרישות הללו.
2. ביום 20.1.15 הודבקה על המבנה הודעה והתראה לפיה במידה ובעלי הנכס לא יתקנו הליקויים תוך 10 ימים, ינקטו נגדם הליכים פליליים.
3. באוגוסט 2015 הוגש כתב אישום נגד המשיבים וביום 9.12.15 ביקשו המשיבים למחקם מכתב האישום בטענה כי אינם בעלי הנכס מאחר ומכרו את הנכס לאחרים ביום 28.4.15.

4. המשיבים היו בעלי הנכס בעת שהוכרז כמסוכן ביום 6.12.12 ולמרות שההודעה נשלחה בדואר רשום למענם, לא עשו דבר לתיקון הליקויים ולהסרת המסוכנות. המשיבים היו גם בעלי הנכס בעת ביצוע הדבקת ההודעה/התראה לפני הגשת כתב אישום, על פתחי הבניין ולא עשו דבר להסרת המסוכנות.
5. טעה בית משפט קמא בהתייחסו בהחלטתו לגורם בגינו הוכרז המבנה כמסוכן, עניין זה אינו רלוונטי לאישום הפלילי.
6. תכלית החוק להעדיף את האינטרס הציבורי ולהגן על בטיחות הציבור על פני הזכויות הקנייניות של בעלי הבניין.
7. טעה בית משפט קמא כאשר קבע כי החובה לתקן את הליקויים מוטלת על המערערת. מדובר ברשות בלבד ובכל מקרה עלויות התיקון תוטלנה על בעלי הבניין.
8. בית משפט קמא פעל בחוסר סמכות כאשר דן בבקשה למחיקה של המשיבים כטענה מקדמית למרות שאיננה כלולה בסעיף 149 לחסד"פ.
9. טעה בית משפט קמא כאשר החליטה שאפשר להוסיף את הקונים תוך מתן אפשרות למשיבים להתחמק מאחריותם על פי דין.

דין והכרעה:

העובדות נשוא הדיון אינן שנויות במחלוקת. ביום 6.12.12 הוכרז הבניין כמסוכן והבעלים נדרשו להסיר המסוכנות תוך 14 ימים מיום קבלת ההודעה. באותה עת המשיבים היו בעלים בבניין דן.

ההכרזה נשלחה על ידי המערערת כדין בדואר רשום, למענם של המשיבים, לפיכך בוצעה ההמצאה כדין והמשיבים לא הוכיחו אחרת בשלב מחיקתם. המשיבים לא פעלו בהתאם להכרזה ולא עשו דבר לתיקון הליקויים.

ביום 20.1.15 כשנתיים לאחר הכרזת הבניין כמסוכן, בביקורת שנערכה בבניין הודבקו על פתחי הבניין הודעה והתראה בה נאמר כי אם לא יתוקנו הליקויים תוך 10 ימים, יינקטו נגד בעלי הבניין הליכים פליליים לפי חוק העזר נשוא הדיון. גם במעמד זה היו המשיבים בעלים של חלק מהבניין ולא עשו דבר להסרת מסוכנותו.

באוגוסט 2015 הוגש כתב אישום נגד כל בעלי הבניין לרבות המשיבים, בגין אי ציות להוראות חוק העזר בת ים (מבנים מסוכנים, התשמ"ד-1984 סעיפים 2(א), 3(א), 5(א) ו-11).

ביום 9.12.15 הגישו המשיבים בקשה למחקם מכתב האישום בטענה כי מכרו את הנכס ואינם עוד בעלי הבניין.

בנסיבות הללו כמפורט לעיל, יש ממש בטענת המערערת. הנכס הוכרז כמסוכן בעת שהמשיבים היו בעליו ובהכרזה צוין כי על המשיבים ואחרים לתקן את הליקויים ולהסיר המסוכנות ואף נקבע מועד לביצוע העבודות. ההכרזה נשלחה כדין למשיבים ובהמשך אף הודבקה על פתחי המבנה. למרות זאת לא פעלו המשיבים כפי שנדרשו ולא הסירו המסוכנות. העובדה שבעת שהוגש כתב האישום לא היו המשיבים כבר בעלי הבניין, איננה משנה את העובדה שהפרו את הצו בעת שהיו בעלי הבניין. לדבריהם, לא גילו עובדה זו לקונים מאחר ולא ידעו כי המבנה הוכרז כמבנה מסוכן. לדבריהם, הם לא קיבלו את ההודעה שנשלחה אליהם בדואר רשום. עובדה זו כמו גם טענות הגנה נוספות אם יש כאלה למשיבים, לא הוכחו כלל מאחר והמשיבים כאמור נמחקו מכתב האישום בשלב מקדמי, לפני שמיעת הראיות.

לא היה מקום למחוק את המשיבים מכתב האישום מאחר ואין מחלוקת על כך כי הבניין הוכרז כמסוכן בעת שהם היו בעליו, הם לא צייתו לצו ולא תיקנו את הליקויים במועדים שנקבעו בהכרזה ובמודעה שהודבקה על הבניין. הבעלות במבנה במועד הגשת כתב האישום וההליכים בבית המשפט איננה רלבנטית לעניין ביצוע העבירה. בשלב זה לכאורה, העבירה כבר בוצעה כאשר הצו הופר ע"י המשיבים.

אשר על כן, אני מקבלת את הערעור ומבטלת את החלטתו של בית משפט קמא למחוק את המשיבים מכתב האישום. למען הסר ספק, הראיות ישמעו גם בעניינם של המשיבים.

לעניין הקונים, הם טרם הוספו ע"י בית משפט קמא לכתב האישום, כך שאין צורך ליתן החלטה כלשהי בעניין זה.

ניתן היום, ב' סיוון תשע"ו, 08 יוני 2016, בהעדר הצדדים.